

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. – (1) Prezenta lege stabilește cadrul legal privind desfășurarea acțiunilor în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a acestora și al unei bune funcționări a pieței interne a Uniunii Europene.

(2) Prezenta lege urmărește îmbunătățirea accesului consumatorilor la justiție și oferă totodată garanții adecvate consumatorilor.

(3) Prezenta lege asigură mecanismul procedural care permite entităților calificate să introducă acțiuni în reprezentare în scopul obținerii atât a măsurilor de încetare, cât și a măsurilor reparatorii.

(4) Drepturile și obligațiile privind protecția consumatorilor prevăzute în Lista privind domeniile reglementate de actele normative naționale, și de actele juridice europene, denumită în continuare *Lista*, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, se mențin indiferent de aplicarea prezentei legi.

(5) Entitățile calificate sunt libere să aleagă orice mijloc procedural pe care îl au la dispoziție, în vederea protejării intereselor colective ale consumatorilor.

(6) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către entitățile calificate se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și cu cele ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare.

Art. 2. – (1) Prezenta lege se aplică acțiunilor în reprezentare introduse împotriva încălcărilor de către profesioniști a Listei prevăzute la art.1 alin. (4), încălcări care prejudiciază sau pot prejudicia interesele colective ale consumatorilor.

(2) Prevederile legale reglementate în Lista prevăzută la art. 1 alin. (4) se aplică fără a ține seama de prevederile prezentei legi.

(3) Prezenta lege se aplică încălcărilor la nivel intern și transfrontalier, inclusiv atunci când încălcările respective au încetat înainte de introducerea acțiunii în reprezentare sau atunci când încălcările respective au încetat înainte de rămânerea definitivă a soluției pronunțate de instanța de judecată investită cu acțiunea în reprezentare.

(4) Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor legale care stabilesc remedieri de natură contractuală și necontractuală care sunt disponibile consumatorilor în cazul încălcărilor prevăzute la alin. (1) și (3).

(5) Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor legale de drept internațional privat, în special celor referitoare la competența judiciară și de recunoaștere și executare a hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, și nici prevederilor legale referitoare la legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale.

Art. 3. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *acțiune în reprezentare* – o acțiune în vederea protejării intereselor colective ale consumatorilor care este introdusă de o entitate

calificată în calitate de parte reclamantă în numele consumatorilor pentru a solicita o măsură de încetare, o măsură reparatorie ori ambele;

b) *acțiune în reprezentare internă* – o acțiune de reprezentare introdusă la o instanță judecătorească națională de o entitate calificată desemnată în România;

c) *acțiune în reprezentare transfrontalieră* – o acțiune în reprezentare introdusă de o entitate calificată într-un alt stat membru al Uniunii Europene decât cel în care a fost desemnată entitatea calificată;

d) *consumator* – orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu se încadrează în activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală a respectivei persoane;

e) *conflict de interese* – un conflict între interesele proprii ale entității calificate și interesele consumatorilor, în care entitatea calificată/rezentantul/finanțatorul ei, în calitate sa de persoană privată, are interese care ar putea influența necorespunzător îndeplinirea obligațiilor și responsabilităților asumate în calitate de reprezentant al consumatorilor, fie prin luarea unor decizii contrare intereselor consumatorilor, fie prin calitatea entității calificate/rezentantului/finanțatorului ei, de concurent al profesionistului pârât;

f) *decizie definitivă* – o hotărâre a unei instanțe judecătorești sau o decizie a unei autorități administrative dintr-un stat membru al Uniunii Europene, care nu poate sau nu mai poate face obiectul niciunei căi de atac ordinare;

g) *entitate calificată* – orice organizație sau organism public care reprezintă interesele consumatorilor și care a fost desemnată de un stat membru al Uniunii Europene, calificată să introducă acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege;

h) *interese colective ale consumatorilor* – interesele generale ale unui grup de consumatori care vizează recunoașterea unui drept prevăzut de prezenta lege;

i) *măsură reparatorie* – o măsură care obligă profesionistul să le ofere consumatorilor în cauză remedieri, precum despăgubirea, repararea, înlocuirea, reducerea prețului, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit, după caz, și în conformitate cu prevederile legale;

j) *profesionist* – orice persoană fizică sau juridică, publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unui terț care acționează în numele sau în contul respectivei persoane, în scopuri legate de activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală a respectivei persoane;

k) *practică* – orice acțiune sau omisiune a unui profesionist.

Art. 4. – (1) Acțiunile în reprezentare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege, pot fi introduse de entitățile calificate desemnate în acest scop de autoritățile naționale sau de statele membre ale Uniunii Europene, după caz.

(2) Entitățile, mai ales asociațiile de consumatori, inclusiv asociațiile de consumatori care reprezintă membri din cel puțin două state membre, sunt eligibile pentru a fi desemnate drept entități calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne, acțiuni de reprezentare transfrontaliere sau ambele.

(3) O entitate, astfel cum este prevăzută la alin. (2), este desemnată entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, acțiuni în reprezentare interne sau ambele, dacă entitatea respectivă a depus o cerere în acest sens și îndeplinește următoarele criterii:

a) este persoană juridică înființată potrivit art. 194 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care dovedește desfășurarea, în decursul a 12 luni anterioare cererii de desemnare, a unei activități publice efective în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor;

b) obiectul său de activitate demonstrează că are un interes legitim de a proteja interesele consumatorilor, astfel cum este prevăzut în Lista prevăzută la art. 1 alin. (4);

c) este o entitate fără scop lucrativ;

d) nu face obiectul unei proceduri de insolvență și nu este declarată insolventă sau nu se află în stare de insolvabilitate caracterizată prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile și împotriva sa nu a fost demarată o procedură care are ca efect dizolvarea;

e) este independentă și nu este influențată de persoane care nu sunt consumatori, în special de profesioniști, care au un interes economic în introducerea unei acțiuni în reprezentare, inclusiv în cazul finanțării de către terți, și, în acest scop, a stabilit proceduri pentru preîntâmpinarea unei astfel de influențe, precum și pentru preîntâmpinarea conflictelor de interese între entitatea însăși, finanțatorii săi și interesele consumatorilor;

f) prezintă în mod public, într-un limbaj simplu și inteligibil, prin toate mijloacele de comunicare, inclusiv pe pagina de internet proprie, informații care să demonstreze că entitatea îndeplinește criteriile enumerate la lit. a) – e), precum și informații cu privire la sursele de

finanțare în general, structura sa organizatorică și de conducere, precum și structura membrilor săi, obiectul său de activitate și activitățile sale.

(4) O entitate își pierde statutul de entitate calificată în scopul introducerii unei acțiuni în reprezentare interne dacă nu respectă prevederile art. 23 alin. (3).

(5) O entitate este desemnată în mod ad-hoc drept entitate calificată în scopul introducerii unei anumite acțiuni în reprezentare interne, la cererea respectivei entități, în cazul în care îndeplinește criteriile pentru desemnarea drept entitate calificată în conformitate cu prezenta lege.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (3), autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) sunt, fiecare dintre ele, pe domeniul pe care are atribuții conform acestor prevederi, entități calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne și/sau transfrontaliere.

Art. 5. – (1) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) desemnează, fiecare dintre ele pe domeniul de competență stabilit prin aceste prevederi, entități calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare.

(2) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4), transmit Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului lista entităților calificate pe care le-au desemnat în prealabil în conformitate cu prevederile alin. (1), în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, inclusiv numele și obiectul de activitate al acestor entități calificate, până la data de 10 decembrie 2023, precum și orice modificare ulterioară care intervine.

(3) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului transmite Comisiei Europene lista entităților calificate desemnate de autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4), în conformitate cu prevederile alin. (1) în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, inclusiv numele și obiectul de activitate al acestora, până la data de 26 decembrie 2023, precum și orice modificare ulterioară a datelor transmise, în scopul întocmirii de către Comisia Europeană a unei evidențe publice a entităților calificate să introducă acțiuni în reprezentare

transfrontaliere din toate statele membre ale Uniunii Europene, puse la dispoziția publicului.

(4) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea prevederilor legale din anexă, publică pe site-ul propriu informațiile transmise Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului în conformitate cu prevederile alin. (2).

(5) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului publică pe site-ul propriu lista entităților calificate desemnate în prealabil să introducă acțiuni în reprezentare transfrontaliere din toate statele membre ale Uniunii Europene, întocmită de Comisia Europeană.

(6) Entitățile prevăzute la alin. (5), potrivit domeniului propriu de competență, dobândesc calitate procesuală activă în litigiile introduse pe rolul instanțelor de judecată.

(7) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4), publică pe site-ul propriu informații actualizate referitoare la entitățile calificate pe care le-au desemnat în prealabil în conformitate cu prevederile alin. (1), în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne.

(8) Autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4), evaluează cel puțin o dată la cinci ani dacă entitățile calificate pe care le-au desemnat în prealabil în conformitate cu prevederile alin. (1), în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare, respectă în continuare criteriile enumerate la art. 4 alin. (3).

(9) Dacă în urma evaluării prevăzute la alin. (8) se constată de către autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice prevăzute la alin. (8) că entitatea calificată nu mai îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile enumerate la art. 4 alin. (3), acestea dispun retragerea statutului de entitate calificată, ce poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Dacă autoritățile și organismele prestatoare de servicii publice care au desemnat o entitate calificată în conformitate cu alin. (1) sunt informate de către un alt stat membru al Uniunii Europene sau Comisia Europeană cu privire la existența unor suspiciuni referitoare la respectarea criteriilor prevăzute la art. 4 alin. (3) de către entitatea calificată, acestea examinează motivele prezentate și, dacă este cazul, retrag desemnarea respectivei entități și informează Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în calitate de punct național de contact.

(11) Dacă o instanță sau o autoritate ori un organism prestator de serviciu public din România are indicii temeinice cu privire la nerespectarea, de către o entitate calificată, desemnată în alt stat membru al Uniunii Europene, a criteriilor de desemnare ca și entitate calificată, transmite Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului aceste indicii temeinice. Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în calitate de punct național de contact, potrivit prevederilor alin. (13), informează în mod corespunzător statul membru care a desemnat respectiva entitate calificată. În cazul în care intervine o astfel de solicitare în cadrul unui litigiu în România, instanța dispune suspendarea judecării acțiunii în reprezentare, potrivit prevederilor art. 412 alin. (1) pct. 8 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În cazul retragerii desemnării ca entitate calificată, orice acțiune în reprezentare inițiată de către o astfel de entitate, aflată în curs de judecată, se va respinge ca inadmisibilă. Suspendarea dispusă în condițiile prezentului alineat este valabilă până la pronunțarea definitivă a autorităților din statul în care entitatea calificată a fost desemnată cu privire la informarea Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului.

(12) Profesionistul pârât în cadrul unei acțiuni în reprezentare introduse în fața unei instanțe din România are posibilitatea să prezinte instanței indicii temeinice privind nerespectarea de către entitatea calificată care a introdus acțiunea în reprezentare, a criteriilor enumerate la art. 4 alin. (3). Dacă va găsi cererea profesionistului întemeiată, instanța va respinge acțiunea în reprezentare ca inadmisibilă. Hotărârea se atacă doar cu apel.

(13) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului este desemnat punct național de contact care asigură schimbul de informații prevăzute la alin. (10) și (11), între statele membre ale Uniunii Europene sau Comisia Europeană și autoritățile și organismele publice naționale care au desemnat entitățile calificate.

(14) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în calitate de punct național de contact, desemnat în conformitate cu prevederile alin. (13), comunică Comisiei Europene denumirea și datele de contact ale acestuia în vederea întocmirii de către Comisia Europeană a unei liste cu punctele de contact din toate statele membre ale Uniunii Europene, care este disponibilă acestora.

Art. 6. – (1) Entitățile calificate desemnate în prealabil într-un alt stat membru al Uniunii Europene în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere pot introduce astfel de acțiuni în reprezentare în fața instanțelor judecătorești din România.

(2) În cazul în care o presupusă încălcare a prevederilor legale a Listei prevăzute la art. 1 alin. (4), afectează sau ar putea afecta consumatori din diferite state membre, acțiunea în reprezentare poate fi introdusă în fața instanței judecătorești naționale de către mai multe entități calificate din diferite state membre ale Uniunii Europene, în scopul protejării intereselor colective ale consumatorilor din statele membre respective.

Art. 7. – (1) Entitățile calificate desemnate în conformitate cu prevederile art.4 pot introduce acțiuni în reprezentare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege, în fața instanțelor judecătorești naționale.

(2) Acțiunile în reprezentare se judecă potrivit dreptului comun. Hotărârea primei instanțe este supusă apelului, potrivit legislației în vigoare. Decizia pronunțată în apel poate fi atacată cu recurs, în condițiile legii. Recursul suspendă executarea.

(3) Instanțele judecătorești naționale evaluează admisibilitatea unei acțiuni în reprezentare specifice în conformitate cu prezenta lege și cu prevederile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Entitățile calificate pot solicita următoarele măsuri:

- a) măsuri de încetare;
- b) măsuri reparatorii.

(5) Entitățile calificate pot să solicite măsurile prevăzute la alin. (4) în cadrul unei singure acțiuni în reprezentare.

(6) Instanța de judecată se poate pronunța prin aceeași hotărâre judecătorească, asupra măsurilor prevăzute la alin. (4).

(7) Drepturile și interesele consumatorilor în cadrul acțiunilor în reprezentare vor fi exercitate de către entitățile calificate, având poziția procesuală de reclamant.

(8) Consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare au dreptul de a beneficia de măsurile prevăzute la alin. (4).

Art. 8. – (1) Măsurile de încetare prevăzute la art. 7 alin. (4) lit. a), se aplică după cum urmează:

a) prin instituirea unor măsuri provizorii de încetare a unei practici sau, după caz, de interzicere a unei practici, dispuse de instanța

de judecată în cadrul procedurii speciale prevăzute de Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv procedura ordonanței președințiale, atunci când respectiva practică constituie o încălcare astfel cum a fost prevăzută la art. 2 alin. (1);

b) prin dispunerea unor măsuri definitive de încetare a unei practici, după caz, de interzicere a unei practici printr-o hotărâre definitivă, de către instanța de judecată atunci când se constată faptul că respectiva practică constituie o încălcare astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1).

(2) Hotărârea definitivă pronunțată de instanță, astfel cum este prevăzută la alin. (1) lit. b), poate include următoarele:

a) o măsură de constatare a faptului că practica constituie o încălcare astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1);

b) o obligație de a publica decizia privind măsura, integral sau parțial, într-o formă considerată adecvată de către instanța judecătorească din România ori o obligație de a publica o declarație de rectificare.

(3) Pentru ca o entitate calificată să solicite o măsură de încetare, consumatorii, la nivel individual, nu sunt obligați să își exprime consimțământul de a fi reprezentați de entitatea calificată.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), entitatea calificată nu este obligată să dovedească:

a) pierderea reală sau prejudiciul real suferit de consumatori, la nivel individual, afectați de încălcare, astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1);

b) intenția sau neglijența din partea profesionistului.

Art. 9. – (1) O măsură reparatorie obligă profesionistul să le ofere consumatorilor în cauză remedieri, precum despăgubirea, repararea, înlocuirea, reducerea prețului, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit, după caz, și în conformitate cu prevederile legale.

(2) Entitățile calificate care introduc acțiuni în reprezentare la o instanță judecătorească națională pentru obținerea de măsuri reparatorii solicită în scris, în format letric sau electronic, consimțământul la nivel individual, asumat sub semnătură, de la consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare, în termen de 30 de zile de la data introducerii acestei acțiuni în instanță cu privire la:

a) acceptarea expresă de a fi reprezentați de entitatea calificată în cadrul acțiunii în reprezentare respectivă;

b) acceptarea expresă ca rezultatul acțiunii de reprezentare să fie obligatoriu pentru ei.

(3) În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească națională, consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare trebuie să își exprime consimțământul în mod explicit și în scris, sub semnătură privată, cu privire la aspectele prevăzute la alin. (2), în termen de 30 de zile de la solicitarea consimțământului. Acesta poate fi acordat până la închiderea dezbaterilor la fond, trebuie comunicat instanței de judecată care va menționa numele consumatorului în cadrul sentinței.

(4) În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească națională, consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare care nu își au reședința în România trebuie să își exprime în mod explicit și în scris consimțământul de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni în reprezentare, la nivel individual, pentru ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru respectivii consumatori.

(5) În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească sau autoritatea administrativă din alt stat membru, consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare care își au reședința în România trebuie să își exprime în mod explicit și în scris consimțământul de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni în reprezentare, la nivel individual, pentru ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru respectivii consumatori.

(6) Consumatorii care și-au exprimat în mod explicit consimțământul de a fi reprezentați în cadrul unei acțiuni în reprezentare nu pot fi reprezentați în alte acțiuni în reprezentare având același obiect și împotriva aceluiași profesionist, și nici nu pot introduce în mod individual o acțiune având același obiect și împotriva aceluiași profesionist.

(7) Consumatorii primesc despăgubiri doar o singură dată pentru cauzele având același obiect și fiind îndreptate împotriva aceluiași profesionist.

(8) Atunci când o măsură reparatorie nu specifică consumatorii la nivel individual care au dreptul să beneficieze de remedierile prevăzute în măsura reparatorie, aceasta descrie cel puțin grupul de consumatori care are dreptul să beneficieze de respectivele remedieri.

(9) O măsură reparatorie, dispusă printr-o decizie definitivă de instanța sau autoritatea administrativă la care a fost introdusă o acțiune în reprezentare, dă dreptul consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare

să beneficieze de remedierile prevăzute în respectiva măsură reparatorie în mod direct, fără a fi nevoie să introducă o acțiune separată.

(10) Termenul în care consumatorii vizați de o acțiune în reprezentare pot beneficia de măsurile reparatorii dispuse de o instanță judecătorească națională este de 3 ani de la pronunțarea hotărârii definitive.

(11) Entitățile calificate pot introduce acțiuni în reprezentare pentru obținerea unei măsuri reparatorii fără a fi necesar ca o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă să fi constatat în prealabil, printr-o procedură separată, existența unei încălcări, astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1).

(12) Remedierile prevăzute în măsurile reparatorii din cadrul unei acțiuni în reprezentare nu aduc atingere remediilor suplimentare aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul oricareia din prevederile legale, care nu au făcut obiectul respectivei acțiuni în reprezentare.

Art. 10. – (1) O acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii poate fi finanțată de un terț, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, numai dacă nu există conflicte de interese.

(2) Finanțarea unei acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii de către terți care au un interes economic în introducerea sau în rezultatul respectivei acțiuni, nu afectează protecția intereselor colective ale consumatorilor.

(3) În scopul prevăzut la alin. (1) și (2), sunt asigurate următoarele:

a) deciziile entităților calificate în contextul unei acțiuni în reprezentare, inclusiv deciziile privind tranzacțiile, nu sunt influențate în mod necorespunzător de un terț într-un mod care ar aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare;

b) acțiunea în reprezentare nu este introdusă împotriva unui pârât care este un concurent al finanțatorului sau împotriva unui pârât de care finanțatorul este dependent.

(4) Instanțele judecătorești naționale sesizate cu acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii au competența de a evalua respectarea dispozițiilor alin. (1) – (3) în cazul în care apar motive justificate cu privire la acest aspect.

(5) În scopul prevăzut la alin. (4), entitățile calificate comunică instanței judecătorești naționale o situație financiară care enumeră sursele de finanțare utilizate pentru sprijinirea acțiunii în reprezentare, astfel încât instanța să poată verifica un eventual conflict de interese.

(6) În scopurile prevăzute la alin. (1) – (3), instanțele judecătorești naționale au competența de a lua toate măsurile necesare, cum ar fi obligarea entității calificate să refuze sau să facă modificări referitor la finanțarea respectivă și, dacă este necesar, să constate lipsa calității procesuale a entității calificate într-o anumită acțiune în reprezentare și să respingă acțiunea.

(7) În cazul în care se constată lipsa calității procesuale a entității calificate într-o anumită acțiune în reprezentare și se respinge acțiunea, nu sunt afectate drepturile consumatorilor vizați de respectiva acțiune în reprezentare.

Art. 11. – (1) Părțile pot stinge litigiul prin tranzacție judiciară, în cadrul unei acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii, în temeiul art. 438 – 441 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

a) entitatea calificată și profesionistul pot propune împreună instanței judecătorești naționale o tranzacție privind remedierile pentru consumatorii vizați;

b) instanța judecătorească națională, după consultarea entității calificate și a profesionistului, poate invita entitatea calificată și profesionistul să încheie o tranzacție privind remedierile într-un termen rezonabil;

c) tranzacțiile fac obiectul controlului instanței judecătorești. Instanța judecătorească evaluează dacă trebuie să respingă o tranzacție care este inechitabilă, contrară dispozițiilor imperative ale legii sau care include condiții ce nu pot fi executate, luând în considerare drepturile și interesele tuturor părților și mai ales cele ale consumatorilor vizați;

d) dacă instanța judecătorească respinge tranzacția, aceasta examinează în continuare acțiunea în reprezentare în cauză.

(2) Tranzacțiile aprobate sunt obligatorii pentru entitatea calificată, pentru profesionist și pentru consumatorii care au consimțit expres la încheierea ei.

(3) Remedierile obținute prin intermediul unei tranzacții aprobate în conformitate cu prevederile alin. (2) nu aduc atingere remedierilor suplimentare aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul oricăror prevederi legale care nu au făcut obiectul respectivei tranzacții.

Art. 12. – (1) Consumatorii la nivel individual vizați de o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii nu plătesc cheltuieli de judecată, acestea sunt suportate de entitatea calificată.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în circumstanțe excepționale un consumator individual vizat de o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii poate fi obligat la plata costurilor de procedură generate ca urmare a conduitei deliberate sau neglijente a respectivului consumator.

Art. 13. – (1) Entitățile calificate desemnate în România furnizează informații actualizate, în special pe pagina de internet proprie, privind:

a) acțiunile în reprezentare pe care au decis să le introducă în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative;

b) stadiul acțiunilor în reprezentare pe care le-au introdus în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative;

c) rezultatele acțiunilor în reprezentare prevăzute la lit. a) și b).

(2) Consumatorii vizați de o acțiune în reprezentare în curs de desfășurare pentru obținerea de măsuri reparatorii sunt informați, în format letric sau electronic, de către entitatea calificată, despre acțiunea în reprezentare imediat ce aceasta a fost introdusă în instanță, pentru a le permite acestora să își exprime în mod explicit consimțământul de a fi reprezentați în respectiva acțiune în reprezentare în temeiul prevederilor art. 9 alin. (2) – (5).

(3) Fără a aduce atingere informațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească națională solicită profesionistului să informeze consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare, pe cheltuiala profesionistului, despre orice decizii definitive care prevăd măsurile prevăzute la art. 7 și despre orice tranzacții aprobate astfel cum sunt prevăzute la art. 11, prin mijloacele și termenele stabilite de instanța judecătorească, inclusiv să informeze fiecare consumator vizat, dacă este cazul.

(4) Obligația impusă profesionistului în conformitate cu prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care consumatorii vizați sunt informați în alt mod despre decizia definitivă sau despre tranzacția aprobată.

(5) Cerințele privind informațiile prevăzute la alin. (3) și (4) se aplică în aceeași măsură și entităților calificate în ceea ce privește deciziile definitive privind respingerea acțiunilor în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii.

(6) Partea care are câștig de cauză poate recupera costurile legate de furnizarea informațiilor către consumatori în contextul acțiunii în reprezentare, în conformitate cu art. 12 alin. (1).

Art. 14. – (1) Prin intermediul bazei de date electronice create și gestionate de Comisia Europeană în acest scop se realizează:

a) toate comunicările între autoritățile și organismele publice cu atribuții în aplicarea prevederilor legale din anexă, Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului și Comisia Europeană, prevăzute la art. 5 alin. (1) – (5), alin. (10) – (14) și art. 23;

b) cooperarea între entitățile calificate, precum și schimbul și diseminarea bunelor practici și a experienței acumulate cu privire la gestionarea încălcărilor la nivel național și transfrontalier, în conformitate cu art. 20 alin. (4).

(2) Baza de date electronică prevăzută la alin. (1) este direct accesibilă:

a) Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în calitate de punct de contact, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (13);

b) instanțelor judecătorești din România;

c) entităților calificate desemnate de statele membre în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne și de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) – (3);

d) Comisiei Europene.

(3) Informațiile partajate de către Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului în baza de date electronică prevăzută la alin. (1), privind entitățile calificate desemnate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3) se publică pe pagina de internet proprie a Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului.

Art. 15. – Decizia definitivă a unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative a oricărui stat membru privind existența unei încălcări care prejudiciază interesele colective ale consumatorilor poate fi folosită de toate părțile drept probă în contextul oricărei alte acțiuni în fața instanțelor judecătorești naționale pentru obținerea de măsuri reparatorii împotriva aceluiași profesionist și pentru aceeași practică, în conformitate cu Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. – (1) O acțiune în reprezentare aflată în curs de derulare pentru obținerea unei măsuri de încetare, astfel cum este prevăzută la art. 8, are ca efect suspendarea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de respectiva acțiune în reprezentare, astfel încât respectivii consumatori să nu fie împiedicați să introducă ulterior o

acțiune pentru obținerea de măsuri reparatorii privind presupusa încălcare, astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1).

(2) O acțiune în reprezentare pentru obținerea unei măsuri reparatorii, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1), aflată în curs de derulare, are ca efect suspendarea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare respectivă.

Art. 17. – (1) Acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor de încetare, în conformitate cu prevederile art. 8, sunt judecate cu celeritate.

(2) Acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor de încetare, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. a), se judecă, dacă este cazul, printr-o procedură de urgență.

Art. 18. – Atunci când o entitate calificată sau pârâtul au prezentat elemente de probă suficiente și au indicat că alte elemente de probă sunt sub controlul uneia din părți sau al unui terț, dacă se solicită de către entitatea calificată respectivă sau de către pârât, instanța judecătorească națională poate obliga să se înfățișeze aceste elemente de probă, în conformitate cu prevederile Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 și ale Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 19. – (1) În sensul prezentei legi, următoarele fapte constituie contravenții:

a) nerespectarea de către profesionist a unei măsuri provizorii de încetare sau de interzicere a unei practici, dispuse anterior printr-o hotărâre definitivă pronunțată de o instanță judecătorească națională, conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a), se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 70.000 lei;

b) neaducerea la îndeplinire de către profesionist a unei măsuri definitive de încetare sau de interzicere a unei practici, dispuse de o instanță judecătorească națională, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b), se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei;

c) refuzul sau omisiunea unui profesionist de a publica decizia sau declarația de rectificare, dispusă de instanța de judecată națională

printr-o hotărâre definitivă, conform prevederilor art. 8 alin. (2) lit. (b), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 80.000 lei;

d) refuzul sau omisiunea unui profesionist de a informa consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare, pe cheltuiala sa, despre orice decizii definitive dispuse de o instanță judecătorească națională, conform prevederilor art. 13 alin. (3), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 80.000 lei.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1), amenda și despăgubirea se stabilesc de către instanța judecătorească națională pe rolul căreia a fost introdusă acțiunea în reprezentare, prin hotărârea judecătorească prin care soluționează cauza.

(3) Nerespectarea de către entitatea calificată, de către un profesionist sau de către un terț a unei dispoziții a unei instanțe judecătorești naționale de a pune la dispoziție elemente de probă care sunt sub controlul oricăruia dintre ei, conform prevederilor art. 18, se sancționează cu amendă judiciară conform prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Împotriva hotărârii judecătorești se poate formula calea de atac a apelului.

Art. 20. – (1) Entitățile calificate se asigură că au fondurile necesare procedurilor aferente unei acțiuni în reprezentare în vederea exercitării în mod efectiv a dreptului de a solicita măsuri, în conformitate cu prevederile art. 7.

(2) Entitățile calificate care introduc acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

(3) Fondurile necesare derulării de către entitățile calificate a procedurilor aferente unei acțiuni în reprezentare pot fi din finanțare publică, inclusiv sub forma unui sprijin structural pentru entitățile calificate.

(4) Autoritățile și organismele publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4), Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului și Comisia Europeană sprijină și facilitează cooperarea dintre entitățile calificate precum și schimbul și diseminarea bunelor practici și a experienței acumulate cu privire la gestionarea încălcărilor la nivel național și transfrontalier, astfel cum sunt prevăzute la art. 2 alin. (1).

Art. 21. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, Hotărârea Guvernului nr. 1553/2004 privind unele modalități de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale

consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 30 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 22. – (1) Prezenta lege se aplică acțiunilor în reprezentare introduse începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Pentru acțiunile de încetare a practicilor ilicite în domeniul protecției intereselor colective ale consumatorilor introduse înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, se aplică prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1553/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prevederile art. 16 se aplică numai cererilor prevăzute la art. 2 alin. (1), care au fost introduse începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 23. – (1) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului transmite Comisiei Europene până la 26 iunie 2027 și ulterior, anual, următoarele informații:

a) numărul și tipul de acțiuni în reprezentare care au fost soluționate definitiv de instanțele judecătorești;

b) tipul încălcărilor, astfel cum sunt prevăzute la art. 2 alin. (1), și părțile la respectivele acțiuni în reprezentare;

c) rezultatele respectivelor acțiuni în reprezentare.

(2) Autoritățile și organismele publice cu atribuții în aplicarea Listei prevăzute la art. 1 alin. (4) transmit Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului informațiile prevăzute la alin. (1), până la 26 iunie 2027 și ulterior, anual, până la data de 31 mai, pentru entitățile calificate pe care le-au desemnat, fiecare dintre ele pe domeniul de competență, în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege.

(3) Entitățile calificate transmit autorităților sau organismelor publice care le-au desemnat în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege informațiile prevăzute la alin. (1), până la 26 iunie 2027 și ulterior, anual, până la data de 30 aprilie.

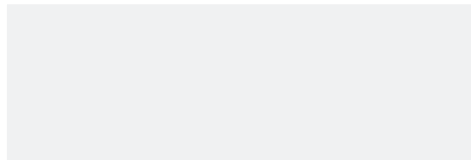
*

* *

Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 409 din 4 decembrie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE
SENATULUI

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București,
Nr.

LISTA**privind domeniile reglementate de actele normative naționale
și de actele juridice europene, prevăzute la art. 1 alin. (4)**

1. Legea nr. 240/2004 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele cu defecte, republicată, cu modificările ulterioare;

2. Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. Regulamentul (CE) nr. 2027/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 privind răspunderea operatorilor de transport aerian privind transportul aerian al pasagerilor și al bagajelor acestora (JO L 285, 17.10.1997, p. 1), cu modificările și completările ulterioare;

4. Hotărârea Guvernului nr. 947/2000 privind modalitatea de indicare a prețurilor produselor oferite consumatorilor spre vânzare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

5. Art. 5, art. 6 alin. (2), art. 8 și art. 9 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare;

6. Art. 811 – 813, art. 815, 816, 824 și 826 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

7. Art. 3 – 5 din Legea nr. 245/2004 privind securitatea generală a produselor, republicată;

8. Art. 50 – 51, art. 59² – 64, art. 66 – 66², art. 68 – 75², art. 84, art. 142 pct. 40 – 40¹³ și art. 156¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare;

9. Art. 3 – 7 și art. 12 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare;

10. Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind

serviciile financiare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

11. Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 01.02.2002, p. 1), cu modificările și completările ulterioare;

12. Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, 17.02.2004, p. 1);

13. Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare;

14. Legea nr. 158/2008 privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă, republicată;

15. Art. 20 și 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, cu modificările ulterioare;

16. Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (JO L 204, 26.07.2006, p. 1);

17. Regulamentul (UE) 2021/782 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (reformare) (JO L 172, 17.05.2021, p. 1);

18. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare;

19. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2011 pentru protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor privind dobândirea dreptului de folosință pe o perioadă determinată a unui sau a mai multor spații de cazare, a contractelor pe termen lung privind dobândirea unor beneficii pentru produsele de vacanță, a contractelor de

revânzare, precum și a contractelor de schimb, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2015;

20. Articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare) (JO L 293, 31.10.2008, p. 3), cu modificările și completările ulterioare;

21. Articolele 1 – 35 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1);

22. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare;

23. Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

24. Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică;

25. Art. 14 și secțiunea 1 din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 55/2011 privind stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic;

26. Art. 107 – 109 și secțiunile A și B din anexa nr. 1 la Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare;

27. Regulamentul (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (JO L 131, 28.05.2009, p. 24), cu modificările ulterioare;

28. Regulamentul (UE) 2021/1230 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iulie 2021 privind plățile transfrontaliere în Uniune (JO L 274, 30.07.2021, p. 20);

29. Regulamentul (UE) 2020/740 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 2020 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri, de

modificare a Regulamentului (UE) 2017/1369 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1222/2009 (JO L 177, 05.06.2020, p. 1);

30. Articolele 3 – 8 și articolele 19 – 21 din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59), cu modificările și completările ulterioare;

31. Art. 27 – 29, art. 31, 32, 34, 35, art. 36 alin. (1), (2) și (4), art. 37, 38, art. 42⁷ – 42⁹, art. 61, art. 82 alin. (1) – (1²), (4) și (6) – (8) și art. 91² alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare;

32. Articolele 9 și 10 din Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.01.2010, p. 1), cu modificările ulterioare;

33. Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1);

34. Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare;

35. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 157/2015, cu modificările și completările ulterioare;

36. Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.02.2011, p. 1);

37. Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JOL 304, 22.11.2011, p. 18), cu modificările și completările ulterioare;

38. Art. 10 – 12 din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, cu modificările și completările ulterioare;

39. Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.03.2012, p. 22), cu modificările ulterioare;

40. Regulamentul (UE) 2022/612 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 aprilie 2022 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (reformare) (JO L 115, 13.04.2022, p. 1);

41. Art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, cu modificările ulterioare;

42. Articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum) (JO L 165, 18.06.2013, p. 1);

43. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2023;

44. Hotărârea Guvernului nr. 710/2015 privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată, cu modificările ulterioare;

45. Hotărârea Guvernului nr. 409/2016 privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice de joasă tensiune, cu modificările ulterioare;

46. Art. 76 – 101 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare;

47. Legea nr. 258/2017 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază;

48. Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale

structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 09.12.2014, p. 1), cu modificările ulterioare;

49. Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.05.2015, p. 98);

50. Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și tarifele cu amănuntul pentru comunicațiile în interiorul UE reglementate și de modificare a Directivei 2002/22/CE și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 (JO L 310, 26.11.2015, p. 1), cu modificările și completările ulterioare;

51. Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative;

52. Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

53. Art. 3 alin. (1) pct. 8, art. 4 alin. (21) – (23), art. 5 alin. (16), art. 12 alin. (1) – (4), (6) și (7), art. 13 – 16, art. 18, art. 23 alin. (1) și (2), art. 25 alin. (2) – (4), art. 26, 27, art. 36 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare;

54. Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 04.05.2016, p. 1);

55. Capitolul II din Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 05.05.2017, p. 1), cu modificările și completările ulterioare;

56. Capitolul II din Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 05.05.2017, p. 176), cu modificările și completările ulterioare;

57. Regulamentul (UE) 2017/1128 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind portabilitatea transfrontalieră a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne (JO L 168, 30.06.2017, p. 1);

58. Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.06.2017, p. 12), cu modificările și completările ulterioare;

59. Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.06.2017, p. 8), cu modificările ulterioare;

60. Articolele 3 – 6 din Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.07.2017, p. 1);

61. Articolele 3 – 5 din Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 601, 02.03.2018, p. 1);

62. Art. 7, art. 14 alin. (1), art. 15 alin. (1) și art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2019 privind operarea Sistemului de avertizare a populației în situații de urgență „RO-ALERT”, aprobată prin Legea nr. 24/2021;

63. Art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare;

64. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 141/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale;

65. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140/2021 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 205/2023;

66. Regulamentul (UE) 2022/1925 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2022 privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital și de modificare a Directivelor (UE) 2019/1937 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind piețele digitale) (JO L 265, 12.10.2022, p. 1).